05/01/2019

Παραμονή των Θεοφανείων στον Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 5 Ιανουαρίου, παραμονή της εορτής των Θεοφανείων του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο όπως κάθε χρόνο, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βεροίας. Μετά τη Θεία Λειτουργία, τελέσθηκε η Ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου.

Παραμονή τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, παραμονή τῆς ἡ-μέρας κατά τήν ὁποία ὁ Χριστός ἔρχεται πρός τόν Ἰορδάνη γιά νά βαπτισθεῖ ἀπό τόν Ἰωάννη, παρα-μο-νή τῆς ἡμέρας κατά τήν ὁποία θά ἀποκαλυφθεῖ στόν κόσμο ποιός εἶναι αὐτός πού γεννήθηκε ὡς τα-πει-νό βρέφος στό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ, ποιός εἶναι αὐτός πού προ-σκύνησαν οἱ ποιμένες καί οἱ μά-γοι, ποιός εἶναι αὐτός τόν ὁ-ποῖο, ἐνῶ ἦταν βρέφος ἀκόμη, τόν φο-βή-θηκε ὁ Ἡρώδης, μήπως τοῦ ὑ-φαρ-πάσει τήν ἐξουσία καί ἐφό-νευ-σε τά ἀθῶα βρέφη, ποιός εἶναι αὐ-τός πού σέ λίγο θά κη-ρύττει στόν κόσμο τό εὐαγγέλιο τῆς σω-τηρίας. «Καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστίν τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον».

Μέ-γα μυστήριο τῆς εὐσεβείας ὀνομά-ζει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος ὅλο αὐτό τό σχέδιο τῆς θείας οἰ-κονομίας πού ὀργά-νω-σε ὁ Θεός καί τοῦ ὁποίου

μία ση-μαντική πράξη θά ἐξελιχθεῖ αὔριο μέ τή βά-πτιση τοῦ Κυρίου.

Καί εἶναι μυ-στήριο, γιατί ὀργα-νώ-θηκε μυ--στι-κά καί ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀν-θρώπων ἀπό τόν Θεό. Ἔστω καί ἄν οἱ προφῆτες τό προ-ανήγγειλαν αἰῶνες πρίν νά πραγ-ματοποιηθεῖ, δέν ἔπαυσε νά εἶ-ναι ἄγνωστο καί ἀπόκρυφο μυ-στήριο. Καί αὐτό συνέβη ὄχι γιά ἄλλο λό-γο, ἀλλά γιατί τά σχέδια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστα καί ἀκα-τάλη-πτα στήν πεπερασμένη ἀν----θρώπινη λογική.

Αὐτό τό μυστήριο θά ἀποκα-λυ-φθεῖ αὔριο, ὅταν ὄχι μόνο ὁ τί-μιος Πρόδρομος θά ἀποκαλύψει μέ τόν δισταγμό του νά βαπτίσει τόν Χρι-στό, ὅτι αὐτός ἦταν ὁ Μεσ-σίας τόν ὁποῖο προανήγγελε στούς ἀν-θρώ-πους, προτρέποντάς τους νά μετα-νοήσουν, γιατί πλησίαζε ἡ βα---σι-λεία τῶν οὐρανῶν, ἀλλά θά τό ἐπι--σφραγίσει μέ τόν πιό μεγα-λει-ώ---δη καί πανηγυρικό τρόπο ἡ φω-νή τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θά συστήσει τόν βαπτιζόμενο στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορ-δάνου Χριστό ὡς τόν ἀγαπητό του Υἱό καί θά τό ἐπιβεβαιώσει μέ τήν παρουσία του «ἐν εἴδει περι-στε--ρᾶς» τό Πανάγιο Πνεῦμα.

Αὐτό εἶναι τό μέγα μυστήριο, στό ὁποῖο καλεῖται νά πιστεύσει ὁ ἄν-θρω-πος. Αὐτό εἶναι τό ἀνεξιχνία-στο γιά τίς ἀνθρώπινες δυνατό-τη-τες θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ. «Θε--ός ἐφανερώθη ἐν σαρ-κί», δια-κηρύσσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στό σημερινό ἀποστολικό ἀνά-γνω--σμα, καί αὐτό εἶναι τό μέ-γα μυ----στήριο τῆς εὐσεβείας πού ἀπο--κα--λύπτει ἡ Ἐκκλησία στόν ἄν---θρωπο, καλώντας τον νά τό πι-στεύ-σει. Διότι μέ τήν πίστη προ-σεγ--γίζεται τό μυστήριο, ὄχι μέ τή λογική. Διότι ἄν προσεγγιζόταν μέ τή λογική, δέν θά ἦταν μυστήριο, καί ἄν οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ ἦταν κατα-νο-ητές στούς ἀνθρώπους, τό-τε ὁ ἄνθρωπος θά ἦταν Θεός ἤ ὁ Θε-ός ἄνθρωπος, καί εἴτε δέν θά χρει-α-ζόταν εἴτε δέν θά μποροῦσε, θά λέγαμε, νά τόν σώσει.

Ὅμως ὁ Θεός εἶναι ἄναρχος καί ἀπερίγραπτος, εἶναι ἐπέκεινα πά-σης ἀνθρωπίνης λογικῆς καί κα-τα---νοήσεως, καί ὅμως γίνεται ἄν-θρω--πος, γιά νά ἐξηγήσει στόν ἄνθρωπο μέ κα--τα-νοητό τρόπο ποιός εἶναι καί τί ἔ-χει ἑτοι-μάσει γιά χάρη του. Γί-νε-ται ἄνθρω-πος, γιά νά δείξει στόν ἄν-θρωπο ποιός εἶναι ὁ τρό-πος γιά νά φθάσει στόν Θεό. Γί-νεται ἄν-θρω-πος, γιά νά δείξει στόν ἄνθρω-πο τό ἀπέραντο μέ-γε-θος τῆς ἀγά-πης καί τῆς εὐσπλαγ-χνίας του καί τόν ἑλκύσει κοντά του. Γιά νά τόν κά-νει καί πάλι δι-κό του, ὄχι γιά νά ὠφεληθεῖ ὁ ἴδι-ος ὁ Θεός ἀλλά γιά νά κερδίσει τά πάντα ὁ ἄνθρωπος. Γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος θεός.

«Μέγα ἐστίν τό τῆς εὐσεβείας μυ-στή-ριον· Θεός ἐφα-νερώθη ἐν σαρ-κί».

Αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου γινόμαστε καί ἐμεῖς ὄχι μόνο θεατές, ἀδελφοί μου, ἀλλά καί μέτοχοι. Γιατί τό μυστήριο τοῦ Θεοῦ πού προέ-βλε-πε τή βάπτιση τοῦ Υἱοῦ του στά

ὕδα-τα τοῦ Ἰορδάνου, προσφέρει καί σέ μᾶς τή δυνατότητα τῆς βα-πτί-σεως ὄχι μόνο ἐν ὕδατι ἀλλά καί ἐν πνεύματι.

Ὁ Θεός πού ἐπεσφρά-γισε μέ τήν ὁμολογία του τήν παρουσία τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου του, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος γιά χάρη τῆς δικῆς σω-τηρίας, μᾶς δίδει μέ τή βά--πτισή μας ἀλλά καί μέ τά ἱερά μυστήρια καί τίς ἁγιαστικές πρά-ξεις τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας τή σφρα-γίδα τῆς θεί-ας του δωρεᾶς καί χά-ριτος. Μᾶς ὀνομάζει τέκνα του καί μᾶς προσ-φέρει τήν προοπτική, ζώντας τό μέγα αὐτό μυστήριο τῆς εὐ-σεβείας, νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεοί κατά χάριν.

Καί αὐτή ἡ προοπτική ἀποτελεῖ μέ-ρος τοῦ μυστηρίου, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ πρω-το--κορυφαῖος ἀπόστολος. Διότι τό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας δέν ὁλοκληρώ-νε-ται μέ τήν ἐνανθρώ-πη-ση τοῦ Χρι-στοῦ ἀλλά μέ τή θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Σέ ἐμᾶς ὅμως ἐπαφί-ε-ται, ἀδελφοί μου, νά θελήσουμε νά μετάσχουμε στό μυστήριο τῆς εὐ-σεβείας ὄχι μόνο πιστεύοντας στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος «ἐφανε-ρώ-θη ἐν σαρκί», ἀλλά καί προσπα-θώ-ντας μέσα ἀπό αὐτή τήν πίστη μας, μέσα ἀπό τή χάρη τήν ὁποία μᾶς παρέχει ἡ Ἐκκλησία μας τόσο διά τῶν ἱερῶν μυστη-ρίων ὅσο καί διά τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ, τόν ὁποῖο τελεῖ σή-μερα ἀλλά καί κατά τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, νά καθαρθοῦμε καί νά ἐπιτύχουμε, ἀγωνιζόμενοι διαρκῶς, τόν ἁγια-σμό μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά γί-νουμε καί ἐ-μεῖς κατά χάριν θεοί καί νά κλη-ρονομήσουμε τήν αἰώ-νια ζωή, χάριν τῆς ὁποίας ἦλθε στόν κόσμο ὁ Χριστός καί βα-πτί-σθηκε στά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδά-νου.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε καί ἐμεῖς αὐτήν τή μεγάλη εὐκαιρία πού μᾶς δίδει καί σήμερα καί αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, γιά νά μπορέσουμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεοί κατά χάριν ἀγωνιζόμενοι σέ ὅλη μας τή ζωή καί μέ ὅλα τά μέσα πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας. Ἀμήν.